

FOAIA POPORULUI

Apare în fiecare Duminică

Cea mai veche foaie politică-poporală înființată la anul 1892 de partidul național român

Sub conducerea unui comitet

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 16 coroane
Pe o jumătate de an 8 coroane
Pe un pătrar de an 4 coroane
Abonamentele se fac la Administrația foii.

Redacția și Administrația:

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 12
(lângă poștă)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”.

INSERATE

se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(strada Măcelarilor Nr. 12).

Un șir pețit primădată 60 bani, a doua-ară
50 bani, a treia-ară 40 bani.

Să trăești, Măria Ta!

Știam c'avem un Prinț de legea românească. Îi ceteam numele din gazete și-L cunoșteam numai din chip, iar alții numai din auzite. Ni-se spunea, că iubește pe țărani arși de soare și se prinde'n horă cu flăcăii și fetele dela sate.

Noi lăcrămam de bucurie și am fi dorit să vie și în Ardeal; să-L vedem, să-L auzim, să l-ne închinăm. Dar ni-se spunea de altă parte, că Prințul din povești nu e al nostru. El e un străin, care n'are ce căuta la noi. Nouă, ni-se spunea, că Prințșorii noștri sunt în Viena și Pesta.

Urechile noastre se făcea că cred, cele ce ni se vorbeau, dar sufletele, se furișau peste munți la un Prinț, care iubește pe plugarii arși de soare și să prinde în horă cu fetele și flăcăii satelor.

Și inimele ne dureau, când mai aflam, că feciorul de împărat e cu gândul tot la noi. Noi Î-l iubeam, El ne iubea și nu puteam să ne întâlnim. El ne doria, noi Î-l doriam și dorurile, doruri rămăneau.

În nopțile lungi de iarnă, în jurul focului, cu ochii spre ferești, să nu ne audă cei cu pene de cocoș, ne mângăiam unii pe alții: „Lăsați să crească mare”.

Și-a crescut! S'a făcut voinic, a scos sabia din teacă, s'a pus în fruntea flăcăilor și-a zis: „Haidați feciori în Ardeal!” Și s'a războit cu o jumătate de lume, ca să poată veni la noi.

După lungi și grele lupte, prin foc, prin apă și sânge, a răzbit. Ascultând glasul inimilor noastre, nu s'a înspăimântat de pădurea baionetelor, ce s'a pus între noi și El, cu gândul de-a ne despărți pe vecie.

Acum e între noi și e al nostru.

Alteț! Fii bine venit pe pământul, în care dorm mulți cari au murit cu gândul la Tine. Bătrânii cari Î-Ți vor

eși în cale, Te-au urmărit cu gândurile și nădejile, din leagăn până astăzi, spunându-ne nouă mai tineri: „Lăsați să crească mare!”

Alteț! Noi muncitorii giei strămoșesti, plecăm genunchii, obosiți de trudă grea înaintea Măriei Tale și Te rugăm să primești ca dar din partea noastră câmpiile și codrii Ardealului. Sunt ale noastre, Măria Ta, de azi încolo Vi-le dăm Măriei Voastre.

Iar dacă dușmanii vor voi să-le răpească, cheamă ne Măria Ta, cum ai chemat copiii Moldovei; cheamă-ne și pe noi Ardelenii. Și zid vom face din piepturile noastre. Zid, pe care nu-l va putea trece puhoiul dușman: Căci, Măria Ta, vrem să avem un Rege, care să roagă lui Dumnezeu românește și care iubește pe țărani arși de soare.

Să ne trăiești Măria Ta! (O.)

Ungurii și România-Mare

I.

Știm, că Ungurii de când i-a ajuns nenorocirea cea mare, de când au fost siliți să depună armele la picioarele prietenilor noștri, alt gând n'au avut decât să încerce totul pentru a zădărnici prăbușirea desăvârșită a Ungariei. Ei, în frunte cu contele Károlyi, voiau să mântuiască „integritatea” țării lor, să oprească desfacerea popoarelor „cu buze nemaghiare” din trupul putred și urgisit al Ungariei.

Ei încercau și încearcă mereu un lucru ce întrece puterile lor: să pună zăgaz potopului ce-i amenință, să pună frâu uraganului ce se deslănțuește peste capetele lor vinovate. Ei voesc — în chip și fel — să oprească în drum mersul triumfal al dreptății și al luminei. Ei vor să oprească răsăritul soarelui!

De aceea au făcut ei revoluție în Noemvrie anul trecut. Au proclamat republica, au alungat pe regele lor Carol, atât de iubit până atunci, și au pus în fruntea guvernului pe contele Károlyi, care a făcut școlile la Paris și se laudă, că are prieteni la Paris și Londra.

Ei au alungat dela cârma țării pe toți fruntașii unguri, cari au avut vină mai mare pentru izbucnirea războiului de patru ani și mai bine. Ei ne-au arătat un program democratic, liberal, în care ni-se

punea în vedere atâta bine, atâta fericire, marea cu sarea — cum se zice — dar numai cu o condiție: să nu-i părăsim, să rămănem cu ei sub acelaș acoperiș, să mâncăm și mai departe pâinea lor dulce ungurească. Vom căpăta tot ce vrem, numai să nu vrem — România-Mare!

Și în vreme ce cu noi vorbiam așa, față de puterile aliate (francezi, englezi, italieni ș a.) aveau două glasuri. Un glas le vorbea dulce, ademenitor, ca un glas de sirenă și le spunea șoptind:

Noi am alungat pe regele nostru păcătos, guvernul și pe toți fruntașii maghiari, cari erau prieteni ai germanilor și cari au pricinuit măcelul acesta de aproape 5 ani. Noi, ceice am venit acum la cârma țării, suntem alți oameni. Noi nu suntem lupi fâșmânzi, ci miei blânzi, cari vă iubim și vă îmbrățosăm la pieptul nostru cu toată căldura. Păstrați integritatea Ungariei, nu lăsați să plece dela noi românii și celelalte nații „cu buze străine”, căci noi — cei de astăzi — suntem blânzi față de aceștia, noi îi iubim și îi vom ocroti de orice primejdie.

Celălalt glas nu mai era dulce, nici moale, ci tunător și plin de amenințare:

— Dar să știți, că dacă nu

veți împlini rugarea noastră, dacă nu veți opri înfăptuirea statului ceho-slovac, a celui jugo-slav și a României-Mari, nu mai luăm răspunderea pentru cele ce vor urma. Bolșevistii, cari se sporesc mereu la Budapesta și în alte orașe ungurești, ne vor alunga pe noi, vor pune stăpânire pe țara noastră și atunci e aci primejdia și pentru voi. Flacăra aceasta, care va izbucni la Budapesta, se va preface în foc cumplit, care va trece și granițele voastre și va aprinde și casele voastre. Vom pieri noi, dar veți pieri și voi sub ruinele caselor voastre.

Cu toate acestea, puterile aliate, ale căror reprezentanți țin sfat acum la Paris, nu s'au speriat de amenințare, precum n'au dat crezământ vorbelor frumoase dar mincinoase. Din contră. Pentruca să curme măcelărirea fraților noștri

prin bandele maghiare, imputerniciții marilor puteri aliate, cari se află la Paris, au dat poruncă guvernului dela Budapesta ca să mute linia demarcațională și astfel armata ungurească să se retragă până în apropiere de Tisa.

Guvernul maghiar însă nu s'a supus, a plecat dela cârma țării și a lăsat țara lor pradă nebunilor de bolșevici. Lucrul acesta a fost pregătit de multă vreme de Károlyi și ortacii lui.

Și-au ajuns scopul? Pot ei mântui astfel integritatea Ungariei? Sau pot ei opri înfăptuirea României-Mari? Nu, de o miie de ori nu!

Pasul acesta nesocotit și nebun al ungarilor, le va aduce o soartă și mai tristă. Iar soarele României-Mari va luci în splendoare și pe o întindere și mai mare.

Dr. Ludovic Ciato.

Prințul moștenitor Carol în Sibiu.

O! ce veste minunată, ne a adus firul telegramului Luni în 7 Aprilie, după amiază. Vestea s'a lătit cu iuteală în oraș, așa că incurând toată suflarea știa, că mânezi Prințul Carol sosește în Sibiu. Foile mai mari ne o spune și ne încredința de adevăr prin ediții speciale, iar glasul telefonului ne adormit lăția vestea prin satele din jur. Lumea discuta cu însuflețire despre solul așteptat. Se vorbeau multe bune și frumoase, despre cel pe care îl cunoșteau numai din chip.

Martii dimineața.

În curtea gării și dela gară până la promenadă, soldați înarmați pe amândouă părțile drumului. Băieții sunt făloși, că fac serviciu așa însemnat și n'ar lăsa să se strecoare prin cordon nici o pasere, da desam un om. Sunt soldații Ardealului și așa stau de țanțoși și încrezători, că fiecare să crede un prinț. Trotoarele sunt pline de lume nervoasă, care mișcă în dreapta și stânga, spre a-și afla un loc potrivit, ca să vadă mai bine.

Vin satele cu steaguri, cântece și flori. Dar trenul întârzie. Și cerul pare a fi supărat de această întârziere. Din când în când se scutură bătrânii nozi și picuri cad asupra lumii, ce așteaptă cu răbdare pe Prințul. Se deschid ploierile, închizând drumul vederii. Numai Slimnicenele și Ocnărițele stau desbrăcate în picurii de ploaie, nu cumva să vie Prințul și să nu le vadă bogăția cusăturilor de pe umeri.

Școalele încă și-au trimis ostașii slovei, fetițe și băieți, cari doi cu doi, prinși de mână, au eșit iatru întâmpinarea mirelui.

Sosirea trenului și primirea în gară.

Trenul special a sosit la orele 12 și jumătate, în gara împodobită cu

crengi de brad, steaguri și covoare. O companie de onoare sta ca cioplită din peatră la eșirea de pe peron. Din partea Consiliului dirigent e de față Dr. Iuliu Maniu, Dr. Valer Braniste, Dr. Aurel Lazar, Dr. Victor Bontescu și Dr. Hătegan. Din partea armatei române: generalii Traian Moșoiu, Pănaiteșcu, colonelii Maxim și Negulescu și maiorul Boerescu. Din partea armatei Ardeleni generalii: Boeriu, Pap, Florian și Herbay. Au mai fost de față Dr. Silviu Dragomir șeful Biroului Presei, Dr. N. Comășia, prefectul județului Sibiu, Dr. Teutsch, episcopul săresc și alții.

Încă până a nu se opri trenul, Alteța Sa Regală se arată la fereastra vagonului regal. Îndată ce trenul se opri, să dete jos, sprinten și vesel. Lumea izbucnește în strigăte de să trăiască. Generalii Moșoiu și Boeriu fac raportul militar obicinuit. Prințul trece și vizitează compania de onoare. I se prezintă pe rând prințului dintre cei de față, pe aceia, pe cari nu-i cunoștea până acum.

Vorbirea de primire a dlui Maniu și răspunsul Prințului.

Dr. Maniu bineventează pe Alteța Sa Regală cu o vorbire foarte frumoasă. Între altele spune că: „Venirea Alteței Voastre pe pământul scump al Ardealului, nădăjdum să fie un semn bun pentru fericirea, desvoltarea, întărirea și înflorirea României mari și a Casei Domnitoare Române, care este înconjurată de dragostea tuturor Românilor.”

La cuvintele acestea răspunde Prințul cam următoarele: „Mă simt atât de fericit, că am putut să viu în Transilvania. Am fost până acum de trei ori în acest oraș, dar acum este întâia

oară, că calc pământul liber românesc. Sunt atât de mândru, că am venit în Ardealul locuit de Români, de viță veche, pentru cari am o dragoste nețărmurită.”

Vorbirea Prințului, ținută într-o limbă neaoș românească, a fost primită cu aplauze din partea ascultătorilor.

Prin oraș spre catedrală.

Prințul Carol s'a urcat în automobil însoțit de Dr. Maniu. Un lung șir de automobile i-au urmat în drumul prin oraș, trecând printre mulțimea de oameni, cari îl aclamau fluturându-și pălăriile și batistele în aer. Fetițele de școală aruncau flori în drumul Prințului, arătându și iubirea față de Regele de mâne.

Șrul automobilelor au urmat pe Alteța Sa prin străzile Gării, Pintenului, Piața mare, strada Cismădiei, Poplăcii, întorcându-se în a Măcelarilor la Catedrală. Steagurile fâlăiau în bătaia vântului, închinându-se și ele pare că celui așteptat de multă vreme.

Auzind lumea, că Prințul e în catedrală, unii o iau la fugă preste Piața mare spre strada Măcelarilor. Satele se pun în rând și pornesc și ele într'acolo. Dar însința Casei comunale apar baionetele poliștilor și numai protejați mai pot pătrunde până la biserică. Un rău, care a produs nemulțumire în sufletele venite prin ploaie și vânt...

Serviciul divin în Catedrală.

Dela gară, Principele moștenitor al Tronului României mari, a venit de-a dreptul la Catedrală, unde îl întâmpină Clerul înalt în frunte cu Prea Sfinția Sa Episcopul Cristea. La intrarea în catedrală Episcopul ia predat Evanghelia, pe care a sărutat-o, iar părintele asesor Niculae Ivan i-a dat Crucea, simbolul creștinătății, care asemenea a sărutat-o cu evlavie unui creștin ortodox.

În tot decursul serviciului a cântat corul Reuniunii de muzică, condus de profesorul Crișan cu o precisiune exemplară, iar rugăciunea de mulțumită cetită de părintele episcop Cristea a fost și este o improvizație de inspirație dumnezeiască și am văzut mulți ochi umezi de lacrimi, când s'a dat mulțumită lui Dumnezeu, că am ajuns clipele desrobirei și clipele întregirei neamului, după cari au oftat părinții și au închis străbunii ochii, făr' să le poată vedea și gusta.

Defilarea companiei de onoare.

Sfârșindu se sfânta slujbă, Prințul Carol înconjurat de miniștri și generali a primit defilarea companiei de onoare. Ostașii, ca întotdeauna au avut o ținută admirată de toți. Cum priveam de lângă zidul Seminarului la Prinț, și la ostașii, cari păreau, că vreau să între prin pământ, nu știu cum îmi veri în minte o scrisoare a lui Goga, strecurată de dincolo cu multă iscusință în anul 1916, în care se spunea despre copitele cailor roșiorilor și baionetele dorobanților români prin stra-

da Măcelarilor... Mă gândem atunci: Vem ajunge oare, Doamne, și acele zile? Și iată-ne azi în fața profetei împlinite.

Banchetul la Comandament și Recepțiile (vizitele) oficilor.

Comandamentul militar a dat o masă în onoarea Prințului moștenitor, la care au fost invitați tot ce are Sibiiul mai de frunte. S'au ținut mai multe vorbiri, dintre cari cea mai aleasă a fost a Alteței Sale, închinând pentru soldatul român, căruia avem să i mulțumim, o'am ajuns aceste zile mărețe.

Isprăvindu se masa, Principele Carol a vizitat cancelariile Comandamentului, interesându-se de toate lucrările și de toate afacerile trupelor din Ardeal.

La 5 ore a primit vizita tuturor oficiilor și corporațiilor din oraș, stând și ascultând pe fiecare delegație.

Mai întâiu a fost condus Consiliul dirigent de Dr. Maniu. Trimișii bisericii gr. ort. în frunte cu episcopul Cristea, delegația bisericii gr. cat. a condus-o protopopul Togan, a bisericii evanghelice episcopul Teutsch, iar reprezentanții bisericii romano-catolice decanul Dobordan. Dl Andreiu Bârseanu a vorbit în numele delegației școlarelor. Pentru orașul Sibiiu a vorbit prefectul Dörr în românește. Prefectul Comșia în numele județului Sibiiu. Judecătorile au fost reprezentate prin o delegație condusă de Iuliu Muntean.

Prințul vizitează armata Ardealului.

Ți s'ar părea toate povești, dacă nu le-ai vedea cu ochii. Pe câmpul de exerciții o întreagă armată. Flăcăii Ardealului fac deprinderi pe comandă românească. Alteța Sa e încântat de ceiace vede. La defilare băieții calcă mândri, făloși, că ei sunt cei dintâiu soldați, cari au defilat înaintea feciorului împăratului.

După defilare, regimentul se așază în patru laturi în jurul moștenitorului, care le ține următoarea cuvântare:

„Ofițeri și Soldați! Sunt trimisul Regelui, pentru a cerceta regimentele formate în Ardeal și a vă aduce salutul Măiestății Sale.

„Am văzut regimentul făcând deprinderi și am rămas pe deplin mulțumit de cele văzute. Sunt incredințat, că dacă va veni momentul să folosiți arma, nici unul nu se va da înapoi dela împlinirea datorinței, pentru a scăpa și pe acei frați ai voștri, cari mai sunt încă sub jugul străin.

„Voiu spune Măiestății Sale cele văzute și că poate avea încredere deplină în noua Sa armată.

„Fiind cu toții soldați ai Măiestății Sale, să ne unim într'un glas strigând: Trăiască Măiestatea Sa Regele!”

Soldați au răspuns cu: „Trăiască Regele! Trăiască prințul Carol!” cu o bucurie, care nu se poate scrie.

După asta, Alteța Sa a vizitat cazarmele, stând în tot locul de vorbă cu feciorii.

Vizitarea așezămintelor de cultură.

Ziua de Mercuri, Prințul moștenitor a petrecut o vizitănd bisericile și muzeele orașului. A fost la biserica evanghelică și greco-catolică, unde a vizitat cimitirul în care își dorm somnul de veci cei mai aleși bărbați ai neamului. A mai cercetat biserica romano-catolică, muzeul Asociațiunii și Bruckenthal, precum și muzeul Carpații. Pretutindenea s'a interesat de toate, dând dovadă de mari și înalte cunoștințe.

Spre Alba-Iulia.

Joi dimineța, Alteța Sa Regală însoțit de dl. Iuliu Maniu și o seamă de fruntași din Sibiiu, a plecat spre Alba-Iulia. Calea dela Sibiiu până la Alba-Iulia, a fost o adevărată cale de triumf. La toate gările, țărani au eșit în frunte cu fruntașii sateilor. Așa la Orlat, Săliște, Apold, Mercurea. În Sebeșul sășesc primirea a fost serbătorească. Satele din jur au alergat într'u întâmpinarea Prințului drag. Primarul orașului Dr. Tătar a ținut o vorbire, iar dșoara Elecheș i-a dat ca sămn al iubirei tuturor un frumos buchet de flori.

Primirea în Alba-Iulia.

Primirea Alteței Sale s'a făcut în Piața cea mare, unde aștepta popor mult în frunte cu conducătorii orașului.

Primarul Dr. Velican salută pe înaltul oaspe în cea mai istorică cetate a neamului nostru din Ardeal.

Răspunde prințul Carol cu cuvinte de un adevărat simțământ românesc.

După primirea oficioasă, Alteța Sa vizitează Regimentul 91 de infanterie, cetatea și toate locurile de însemnătate istorică.

La masa dată de ofițerii Regimentului, Alteța Sa a spus următoarele: Pot să spun, că atât ofițerii, cât și trupele, cari le-am văzut m'au mulțumit pe deplin. Acest Regiment, care s'a format din județele de unde s'au recrutat vechiul regiment 50, este vrednic urmaș al înaintașului său glorios.

După masă Alteța Sa cu ce-i ce-L însoțiau au plecat pentru a vizita Blajul. Despre această vizită și despre cele ce vor mai urma, vom da raport în numărul viitor.

Cine e căpetenia Ungariei?

Kuhn Bela, căpetenia Ungariei de azi, care a aruncat scânteia cu gândul se aprindă lumea, e în etate de 34 ani. E gras ca toți aceia cari trăesc din munca altora. De meserie e avocat. Acum sunt vre-o zece ani a fost încuiat în temnița din Seghedin, pentru învățăturile socialiste. În decursul războiului a fost prins pe frontul rusesc. Ca prizonier în Rusia a redactat un ziar cu numele „Szabad szó” (Cuvântul liber). Acolo a devenit din socialist bolșevist.

Intors acasă a luat parte la luptele politice, din cari a eșit învingător, ajungând ministru președinte. Unde a dus țara, o știți din întâmplările zilelor din urmă. Poate acum, văzându-se strâns cu ușa de toate părțile, va gândi asupra proverbului: Un nebun aruncă o peatră în fântână, dar zece înțelepți nu o pot scoate.

Chemare la arme.

Toți tinerii născuți în anii 1893, 1892 și 1891 sunt chemați de a se prezenta la cercurile de recrutare de care se țin. Recrutarea se va face în 15, 16, 17, 18 și 19 Aprilie 1919. Ziua pentru fiecare plasă (cerc) s'a comunicat primăriilor comunale.

Pentru scutiri de mobilizare, înbrăcăminte, alimente, neprezentarea la vreme, rămân în putere toate poruncile date mai înainte.

Fiind declarat statariul neprezentarea se va pedepsi foarte aspru.

Nu-i mort, dar pălmuit.

În unul din numerii trecuți am dat și noi știrea, după veștile ce s'au răspândit în lume, că pe președintele Republicei maghiare Mihai Károlyi l'ar fi ucis. Cetim acum într'o foaie, că contele trăiește și e în drum spre Elveția.

În drumul lui s'a oprit și în Viena, unde a căpătat câteva palme dela Contele Ludovic de Salm-Hochstraten, însoțite de cuvintele: „Iată salutul frontului de sud-vest!”

Se vede, că așa-i moda acum să saluți pe grofii și baronii unguri. Zice, că Károlyi după această primire s'a făcut camfor, dar a trimis vorbă Contelui de Salm, că-l chiami la duel pentru rușinea ce i-a făcut-o.

Curat vorba: Luați-l de pe mine, că-l omor.

Cum stăm cu pacea?

S'ar părea, că lucrările pentru încheierea păcii generale stau pe loc. Se poate, că întâmplările din Ungaria au opăcit puțin mersul lucrurilor, dar comisiile alese și însărcinate cu formarea granițelor între diferitele țări, după cum se vestește, în curând vor fi gata cu planul lor. De aceea, se crede, că până la Paști preliminiările păcii vor fi și subscrise, așa că ele să poată fi vestite lumii întregi.

Dacă până acum s'a mai auzit câte un glas răgușit, în contra României Mari, azi toți delegații păcii snt de-un gând de-a forma și ajuta întărirea pe toate căile a României Mari. Pacea, care se pregătește acum la Paris, nu este însă o pace de a lăsa arma din mână, ci o pace, care ne dă puțința de a prinde din nou arma în mână.

Văzând dușmanii împlinirea visului nostru, ei nu-și vor da pace. Atâta vor sufla în foc pânăce ei se va aprinde. Aliații noștri au și luat măsurile de lipsă, ca la caz de încăerare să avem ce ne trebuie.

Știu ei dușmanii, că dacă armata română, puțină câtă a fost, a știut înfrânge îngâmfarea oștirilor lui Mackensen, eând toți Românii vor fi la olaltă nime nu-i va mai putea învinge.

De aceea ei cearcă acum, crezând, că vor putea-o face. Iată de ce acum, când se pregătește pacea, noi ne înarmăm.

Pe acelaș drum.

În zilele trecute s'au strâns la București câțiva profesori din toate ținuturile României mari, pentru a alege drumul cel bun, pe care să se ducă întreg învățământul din școli. A fost mare lipsă de acest sfat, fiindcă noi Români, uniți azi, am fost supuși la patru împărății. Fiecare împărăție poruncește să se învețe în școli după cărțile aprobate de guvernul său și lucruri, cari atingeau mai de aproape interesele țării.

Așa noi ardelenii, până acuma eram siliți să învățăm Istoria Maghiarilor și geografia țării ungurești. Cei din Bucovina învățau istoria Austriei; Basarabienii pe a Rusiei. Numai frații din România veche, învățau adevărata învățătură românească despre luptele purtate de Români, despre răurile și munții românești și altele.

Acum, când Dumnezeu neamurilor ne-a ajutat să fim una, învățătura din școli încă trebuie să fie una. Ce învață Ardeleanul, învață și Basarabeanul, Bucovineanul, Dobrogeanul și toți câți calcă pământul scump caprins între hotarele țării.

La sfatul acesta de mari dascăli, din partea Ardealului au luat parte domnii; Gavril Precup, Dr. O. Ghibu și Dr. Ion Mateiu, ca oamenii, cari se pricep în ale școlii. Afară de dânșii și-au spus părerile și domnii miniștri ardeleni din guvernul din București; Ștefan C. Pop și Vasile Goldiș. Bucovina și-a spus cuvântul prin Radu Sbiera și dl Nistor.

Prin această înțelegere, legătura între toți frații, cari vorbesc aceeași limbă se strânge tot mai mult, devine tot mai trainică. Ne apropiem pe toți spre unul și acelaș simțământ, care nu poate fi altul decât simțământul românesc.

Dela frați pentru frați.

— Regina Maria a cercetat taberele prizonierilor Români, cari se mai află în Franța.

— Frații Basarabieni au înființat „Liga românească” cu scopul de a încheia rândurile tuturor Românilor într'o mare asociație.

— În 27 Martie v. s'a împlinit anul dela unirea Basarabiei cu vechiul Regat.

— În urma întâmplărilor din Ungaria, legăturile de pretinie între România și republica Ceho-slovacă sunt mai întărite.

— Cercetările în contra profesorilor universitari din București, cari au dat dovadă de purtare neromânească pe vremea Germanilor sunt pe isprăvite. S'au aflat vinovați următorii profesori: I. Blan, Rădulescu-Pogoreanul, Popescu-Mălăești, Mihălcescu, Boroianu și profesorul medic Dr. Gerota.

*— Regina Maria a vizitat orașul Reims, unde s'au dat mari lupte între Francezi și Germani.

— În București continuă judecata asupra socialiștilor închiși din 15 Decembrie 1918.

— În Bănat fiind mare lipsă de petrol (gaz), s'a hotărât, să se trimită câteva vagoane din România.

— Bihorul e prins în mreșile bolșevicilor. Oameni crușători, cari si-au agonisit ceva avere sunt siliți să-și împartă avutul cu toți perde-vara.

— Până acum s'au înființat judecătoria românești în 15 județe din Ardeal.

— În comuna Bulz, bolșevicii au deschis măcelărie în biserică.

Ce e nou în Ungaria?

O parte însemnată dintre Maghiari, pare a se fi trezit din nebunia, în care i-a aruncat noul guvern bolșevist. Continuând armata roșie jafurile și călcând în picioare cinstea familiei, făcându-se stăpâni pe bunurile altora, oamenii cu scaun la judecată au prins arma în mână, ca să lupte în contra bandelor guvernului. Aceștia luându-și numele de garda albă, se silesc a aduce în țară ordinea tulburată de ideile scrintite ale comuniștilor. Ajungând întregă conducerea țării pe mâinile celorce propagă bolșevicizmul, puterea e în mâinile lor, așa că armata albă nu poate răzbi cu armata roșie spriginită de guvern.

Cum terorizează armata roșie pe cei ce nu sunt de un gând cu ei, se vede și din împrejurarea, că la avant-posturile armatei române, zilnic se înștiințează unguri

refugiați de dincolo de Tisa. Ei spun, că nu mai pot suporta stările nesigure din țara lor. Mai pe urmă, chiar foști deputați în dieta ungară, au cerut aliaților să cuprindă orașul Budapesta, ca să se pună cap nebuniei comuniste.

Știrile mai nouă sosite din Budapesta spun, că guvernul revoluționar comunist-boșevist a arestat și judecat la moarte pe Wekerle, Sterényi, Szurmai și pe Károlyi George.

Muncitorii fabricii de muniții Wels Manfred, au confiscat averea de mai multe milioane a stăpânului, iar pe el l'au silit să lucreze alături cu ei, pentru plata de 60 coroane la zi. Acesta de supărare și groază s'a sinucis (omorât).

Cunoscătorii mai de aproape ai întâmplărilor din Ungaria spun, că toată comedia asta a fost pusă la cale anume, ca să înfrice pe învingători, de a nu le împărți țara, Aliații însă în loc să se înfrice, s'au îndărgit și mai tare și Ungurii în loc să câștige, vor perde și mai mult.

Măsurile ce s'au luat de ai pedepsi, în curând vor fi puse în mișcare. Armatei române i-se va da de purtat o sarcină grea, dar glorioasă. Aliații cunosc situația, știu unde se lovească hidra cu nouă capete ca tâindui un cap, să nu mai poată crește un altul.

Ungurii, cari dacă ar fi fost cuminiți s'ar fi purtat de așa, că să le uităm păcatele lor de veacuri, pare, că anume umblă să ne aducem aminte de ele. Va veni vremea, când le va părea rău, dar va fi prea târziu.

Învieria bolșevichismului în Ungaria și Ucraina, cu gândul de a ne cuprindi în ghiarele lui și pe noi, a mânănt apa pe moara noastră. Aliații, văzând, că toate opintirile dușmanilor de a ne atâta și pe noi, nu prind, s'au convins, că poporul românesc e un popor de ordine și va fi pururea o stâncă de care lovindu-se, se vor spulbera toate ideile scrintite și bolnăvicioase. De aceea au luat hotărîrea, că nu numai se invoiesc la formarea României mari, ci o și ajută pe toate căile, ca să se întărească și înbogățească.

FOISOARĂ

Închinare.*)

Ilustrei Doamne: Emilia Dr. Rațiu

Cunosc o dalbă casă cu luminoase geamuri,
Cu-o mică grădinuță de brazi, pe crengi, pe ramuri
Stol drag de păsărele stăpânci innuri cântă.
Cu ciripitul vesel, auzul îi încântă.

Ci poate nu știți cine acolo locuiește?
Și poate nu știți paseri cui tainic ciripește?
O dalbă castelană sălaş acolo are,
Norodul o slăvește în dulce adorare.

Departa peste graniși s'a dus măreșu-i nume,
Din depărtări s'adună la ea aleasă lume,
Matroana venerată din ani de lacrimi pline,
Stimată de o țară, iubită de regine.

* Publicăm cu plăcere această poezie, închinată unei Române cu suflet mare, care încă a luptat și suferit mult lângă robii ei soți. El s'a dus demult dintre noi, i-a rămas numai faptele bune; venerabila Doamnă, împovărată cu grei ani, trăește încă, astfel că vede cu ochi zilele mari de azi. Dorindu-i și din parte-ne încă multe zile fericite, dăm loc frumoasei poezii a dlui Chiffa, care așa de fin scoate în relief o veche bisericuță românească...
Red.

De-al lunei val și zgomot ea s'a retras, trăește
Pentru trecutul falnic. Din vremuri reclădește
O lume dispărută, acele zile sfinte,
Când soțul ei fusese a neamului părinte.

Îi calc cucernic pragul, sfios bat pe'ndelete,
I-ascult vorba i cuminte, tăcut, cu dor și sete;
Căci a urcat în viață calvarul, suferința,
Ci 'n veci n'a părăsit-o nădejdea și credința.

În inimile noastre purtăm-i sfântă floare:
Recunoștință, stimă ce pururea nu moare,
Îi admirăm în taină și tamplele-i cărunte
Și inima-i martiră ce a știut să 'nfrunte
Atâtea vitregi valuri. Urcând calvarul vieții
Spera, că resări-va sus steaua dimineții.

Iar azi când împlinitu-i scump visul pentru care
Drag soțul ei luat-a martir și închisoare...
Retrasă de a lumii mii valuri zbuciumate,
În pacea odăiței, un dulce glas rezbate:

Cu glas de înger pruncii, ovații si 'nchinare
Azi i-au adus, făcându-i o dalbă serbătoare;
La glasul lor de înger și versul meu se-unește,
Matroană adorată, o țară te slăvește.

Sibiu, 16 Februarie 1919

Emil A. Chiffa.

Știri diferite.

* — În toate țările s'au făcut împrumuturi de război. La împrumutul polonez, singur orașul Pozen, scăpat de sub jugul nemțesc a subscris 214 milioane. Acolo știu oamenii, cum să-și ajute țara!

* — Din Peching (China) au fost expulzați (scoși din țară) 1800 germani. Pe seamă, se poartă bine domniilor și pe acolo.

* — Senatul american a votat un ajutor de 20 milioane dolari, pentru armatele, cari vor lupta contra bolșevicilor din Ungaria și Rusia.

* — Armata grecească din Constantinopol a cerut îngăduință dela guvernul de acasă, să le dea voie a cuprinde întreagă averea sultanului, care a fugit din Constantinopol.

* — Magazile fabricilor de zahăr din Fraga sunt pline de zahăr, după cum se știe. Ce fericită țară!

— Prințesa Elena a României s'a îmbolnăvit în Londra. Morbul însă e ușor, așa că nu e temere de vre-o nenorocire. Dorim din suflet însănătoșare.

* — Boala spaniolă a început iarăși a secera vieții în Anglia. În orașul Dublin s'au îmbolnăvit vre-o 2000 de persoane.

— Intre orașele Londra și Ierusalim se va face o legătură de tren.

— Am scris și noi, că fostul rege al Ungariei a fugit în Elveția. Acuma aflăm că el a fost silit s'o facă, căci mereu era amenințat.

— Guvernul Saxoniei a hotărât se surprindă întreagă averea fostului rege.

* — Guvernul maghiar a dat o poruncă, că acelora, cari părăsesc țara le ia jumătate din avere. Celor cari fug din țară fără știrea guvernului li-se confiscă întreagă averea. Trebuie că miroasă greu prin vitejasea Ungarie.

— Dr. Bárczy, fost primar al Budapestei, a fost dat în judecată pentru că nu a dat unele documente noului guvern.

— Marea adriatică a fost curățită de miacele așezate în decursul războiului.

* — America va trimite Franței carbuni de lipsă fabricilor.

— Puterile aliate au fost încunecinate, că Germania n'ar vrea să primească condițiile de pace.

— Regele Angliei va merge în cursul acestei luni la Paris

— La Timișoara a sosit o comisiune americană pentru a studia stările din Bănat.

— America va lua legăturile comerciale cu Polonia.

— Marinarii din Budapesta au rănit pe un ofițer și au desarmat pe mai mulți francezi.

— Fostul căpitan Goliescu judecat pentru tradare de patrie, se spune, că ar fi în Ucraina ca conducător al bolșevicilor.

— În Sibiu a sosit un locotenent polon pentru a aduna și conduce pe soldații poloni rămași prin Ardeal.

— Finlanda a mobilizat o parte a armatei în contra bolșevicilor.

Un glas unguresc.

Foaia maghiară „Uj Világ“, care apare în Sibiu de câteva zile și care caută o apropiere prietenească către români, în Nrul 8 are un articol interesant din penna preotului săcuiu Márton Andor. Amintim aci următoarele rânduri din acest articol:

„Dacă astăzi noi stăm între străini ca străini și părăsiți, aceasta o putem mulțumi păcatului, ce apasă de veacuri asupra capului nostru. Pentru că din voința lui Dumnezeu am fi frați, dacă răutatea omenească nu ne-ar înstrăina pe unul de celălalt. Românii aceia la cari am privit pieziș și cu pornire dușmănoasă, ne-au fost nu numai vecini, ci și prieteni credincioși atunci când purtam lupte de apărare sub conducerea marelui Huniade. Am fost tovarăși de arme credincioși, și am avut același suferințe pentru patria comună“.

Un profesor englez între noi.

Profesorul englez Edward Medge, delegat la Conferența de pace, însoțit de sublocotenentul american Curtice, a fost zilele trecute oaspele Sibiului. Profesorul Medge a venit pentru a ne vedea și cunoaște aici la noi acasă. A fost și în Siliște, unde s'a interesat de starea culturală a poporului, vizitând biserica și școala, servindu-l cu date părintele protopop Dr. Lupaș.

Profesorul Medge, a venit trimis de Marea Britanie, care, contrar veștilor ce s'au răspândit, dă dovadă de o adevărată dragoste față de noi. Ca semn al acestei prietății, domnul Medge a adus un mic dar din partea Angliei și anume, îmbrăcăminte și încălțăminte pentru populația săracă a acestui ținut.

— „Cred, că ajutorul va fi foarte potrivit, — zise dl Medge, — dar vă rog să luați la cunoștință, că e numai un mic semn de prietenie, pe care o simțim în Britania mare“.

Vizita acestui bărbat al puternicei împărății, e de o însemnătate foarte mare. Ungurii chiar să laudau mai zilele trecute, că Anglia nu-i va părăsi pe ei niciodată. Ungurii, în strămtărea lor, chiar îmbiase tronul Ungariei unui prinț englez, cu gândul ca așa se zădărnicească planurile noastre.

Anglia însă, în loc să-i strângă în brațe pe Unguri pentru cinstea ce se face, că o au față de Englezi, le întoarce spatele, iar nouă ne trimite ajutor, adunat chiar de Regina ei.

E mare cinste aceasta și bun semn pentru viitor!

Răvaș dela Sibiu.

Voie sau nevoie.

Sibiul e orașul voielor și-a nevoilor. Cu ocaziunea diferitelor serbări de renaștere națională, în gară, în tren, și-se spune că nu e voie pentru asta și pentru ceialaltă. Și om de ordine fiind, te dai la o parte, te întorci îndărapt, te lași împins de spate, tras de guler, pentru că n'a fost voie să treci, pe unde nu toți muritorii au voie să treacă...

Ordinea e paragraful prim, care trebuie ținut în o țară, ce vrea să înainteze. Deaceia, acolo, unde nu e voie să întri, nu întra; și nu că'ca, unde nu e voie se calci; nu cânta, sbiera, cerși unde nu e permis să cânti, să sbieri, să cerșești.

Dar, dacă paragraful țării sună tuturor, apoi toți trebuie să i-se supună, Ori al haine de mătăasă, ori bobou pe tine, când același soare ne încălzește pe toți, aceeași voie să li se dea tuturor.

Mă rog, eu n'am voie să ies pe peronul gării, căci pantalonii mei sunt din postavul cel mai dur, păpușii îmi sunt rupți, fața arsă de soare și brăzdată de suferințe, iar cunoscuți atotputernici, cari să mă protejeze nu am. În fața mea ușa se încuie, ca în minuta următoare să se deschidă larg, înaintea celui cu haina călcată și croită după ultima modă, cu păpușii de box și lac (acum sunt vre-o 4—5 ani și eu purtam păpușii de box), ras proaspăt, frizat și parfumat.

Tot așa lelea Marie, nu are voie să treacă strada prin cordonul polițailor, căci, mă rog, e poruncă, și porunca trebuie ți-

Poporale.

Mândro! De mine și tine,
Nu vorbește lumea bine.
— Oar' ce are lumea cu noi,
Când ne iubim amândoi?

Leano, când te-am întâlnit,
Înc'o stea a răsărit;
Iar când Leano m'ai lăsat,
Steaua din cer a picat.
Acum inima mea vrea
Se răsără iar o stea...
Stele pier, stele răsar,
Așteptatu-i înzădar.

— Mai fă Leano, cum știi, șagă,
Vino și-mi fii iară dragă!

Tufă gureșe, de soc,
Ai fi vrednică în foc,
M'ai spus lumii c'am iubit
Și lumea iute-a grăbit
Să-mi ucidă dragostea,
Se învie pacostea.

Am fugit azi în pădure
Și-am rugat-o să se'ndure,
Să m'ascundă'n foii de mure,
Ochii ei să nu mă fure.
Și pădurea m'a lăsat,
Se m'ascund, dar mult n'am stat,
Căci stejari, aluni, plopi, tei,
Toți vorbeau de ochii ei.

Mândro'n jurul meu și-al tău
Vorbește lumea de rău
Cum cântă broaștele'n tău.
— Cu cât lumea va vorbi
Mai mult, noi ne vom iubi;
Iar când lumea va tăcea,
Mai tare ne vom plăcea.

Aș întreba pe vecina,
Să-mi spună cine e vina
Care-mi tulbură hodina
Și-mi ține aprinsă lumina?
Dar mă tem de ochii ei
Că să prea uită'n tr'ai mei
Și fricos așa, cum vrei
Să mă apăr de scânteii?

P. O. O.

sută. Dar în minuta următoare, cordonul se desface și cucoana Pălărie mare, Călcâie nalte, Făină pe obraz, calcă mălestoasă, a fală, că pentru ea este voie de trecere.

Domnilor protejatori! Sau e voie pentru toți, sau pentru nime! Ori sună porunca tuturor muritorilor, ori nu sună nimănui. Să ne iertați, dar cu voia dată de domniile voastre băgați în nevoie pe alții. Și noi de nevoie nu avem lipsă, căoi doar «nevoia», — cum zice lelea Mărie, — te scutură, te zolește, te trânteste la pământ și te chinuie. Doamne ferește!

Așteptăm ca cuvântul: „Nu e voie!“ să sune tuturor. Să nu mai aud jeluindu-se talpa țării, că: „Numai domni să trăiască, că de noi își bate joc toată lumea.“ Domnilor, care dați voie, aveți de grije, că ajungeți în nevoie, și: Doamne ferește!

Răzuz.

Trăgând cu urechia...

— În dreapta și 'n stânga. —

— Spune, dintre cele două surori cu cari te văd zilnic la preumblare, pe care o iei de nevastă?

— Eu însumi nu știu pe care!

— Cum așa? Nu te înțeleg!...

— D'apoi trebuie să știi, că cea mai mică nu mă place, iar cea mai mare nu mă vrea!

— Atunci pentru ce mai stai cu ele de vorbă?

— Ca să fac ciudă la o a treia fată, pe care o-am pețit dar o-am pățit.

Un burlac se întâlnește cu un altul și mai tomnatec...

— Ce-ai pățit frate, de ești așa plouat? Ori pentru tine încă n'a răsărit soarele însuflețirii naționale?

— Ba da frate!... Numai cât deodată cu soarele s'a ivit și un nor prevestitor de furtună.

— Nu te înțeleg ortace, vorbește pe șleau!

— Apoi uite ce-i: Până a nu sosi ofițerii aceștia de dincolo, amanta mea sta să mă omoare cu dragostea...

— Ei și acum?

— Acum îmi spune că tot sunt prea bătrân pentru dânsa.

— Tu soro, cunoști pe Petrol? Ce zici despre el?

— Il cunosc și așa zice, că dacă mai trage mult cu urechea, nu-l mai ia nimenea de bărbat. Mai bine ar trage cu ochiu, ar ajunge mai curând la creangă verde.

Peste câteva zile

să încheie subscrierea la împrumutul Ardealului. Aceasta se mai poate face numai până la 20 Aprilie n. Așa să vestește.

Cine n'a subscris încă la împrumutul național al Ardealului, să o facă cât mai curând. Asta e datorința fiecărui Român bun!

Subscrierea, și plata se poate face la toate băncile românești. A se vedea și cele publicate pe pagina din urmă.

Informațiuni

De vorbă cu natura...

Azi am eșit afară pe câmp. Îmi era dor de aerul primăverii... Știi, că primăvara, când sosește la noi, îmbrățează întâi câmpia și pădurea și numai după aceea intră în orașe. Acolo afară, mi-am întins rocul pe pașiștea verde și m'am lungit la soare. Cum stam așa culcat cu urechea pe pământ, aud un glas, care-mi șoptește: Vezi tu, omule, ce frumșete deschid eu ochiului tău? Privește împrejur și desfătează-te în verdele câmpiei, în florile pomilor, în mugurii pădurilor, în cântecele păsărilor, în murmurul izvoarelor, în seninul cerului, în alergarea norilor, în poleiul razelor de soare.

Cine era? — Glasul naturii... El tuturor ne vorbește, pe toți ne chiamă, dar vai puțini îl aud și puțini îl înțeleg.

Iubiți natura!

O.

Pildă vrednică de urmat. Soldații români, reînțorși din prinsoarea germană, în vremea cât au făcut carantină în Brașov, au fost folosiți la lucru. Pentru osteneala lor au căpătat 800 lei. Banii aceștia, în loc să-i împartă între ei, sau să-i cheltuiască pe alte lucruri trecătoare și de nici un folos, i-au dăruit societății „Crucea roșie“. Iată cum știe soldatul român să-și facă datoria față de țară. Pe lângă sânge și viață, el își dă lea din urmă para, pentru binele tuturor. Ceice aveți suflet, învățați iubire de patrie și neam, din dania aceasta mult grăitoare.

Avere națională. Consiliul dirigent a cumpărat dela societatea băilor de aur din Munții Apuseni tot aurul scos în timpul de trei luni, în sumă de 250 kilograme. Incetul pe incetul, averea națională ascunsă în sânul bogat al pământului nostru, ne va sluji numai nou, spre binele și fericirea neamului nostru.

Spre casă. Cu ocaziunea intrării armatei germane în Belgia, sute de mii de familii și-au părăsit patria, și au fugit dinaintea dușmanului, căutând scut în Anglia. Acum vre-o 70 de mii din acești refugiați nu-și vor mai afla vatra părăsită. căci tunurile nemcești n'au oțuzat nimic în drumul lor...

Germanii din sudul Basarabiei cer unirea cu România. Pe la sfârșitul veacului al 19-lea au fost colonizați în o parte a Basarabiei mulți Germani. Aceștia, din adunarea lor națională, ținută zilele trecute, au trimis Regelui Ferdinand o cerere pentru a fi primiți între granițele Mării României.

Rechiziționarea cailor. În cauza asentării și rechiziționării cailor primim spre publicare, dela secția organizării militare, următoarea înștiințare: Zilnic sosce reclamațiuni din partea populației la secția organizării 6 și 7, ba mulți vin în persoană, cerând prin petițiuni scutirea cailor de asentare sau rechiziționare. Acest lucru îngreunează foarte mult serviciul, fără nici un folos, întrucât armata, cu toată

bunăvoința ce o are pentru de-a ajuta nevoilor populației, este cnstrânsă de împrejurări să facă aceste rechizițiuni. Populația trebuie să înțeleagă acest lucru și să se ajute unii pe alții, pentru munca câmpului, cu puținele mijloace cari le rămân. Cu privire la scutirea cailor (erariali (ai statului), nu se poate face nimic, întrucât acestea sunt proprietatea statului și fiecare locuitor este dator să prezinte caii pentru asentare, cu atât mai mult, cu cât stările de azi ne silesc a rechiziționa chiar caii proprii ai populației. General de brigadă: Florianu.

Judece neamul. Ni se scrie următoarele: În 29 Martie n. au fost chemați toți advocații din Sibiu, fără deosebire de limbă, pentru a depune jurământul de credință față de Rege și noua patrie. Toți l-au depus, afară de tinărul avocat român Dr. Virgil Muntean, pe care îl dăm în judecata neamului, ca să-l judece după vrednicie. Curios e totuși: Ce motive poate avea un avocat Român, să nu depună jurământul, când aceasta o fac chiar și străinii? *Un sibian.*

Biroul Cenzurei cu începerea din 9 Aprilie n. c. funcționează în Palatul Bruckental, tractul de mijloc, etajul II, dela 9—12 ore a. m. și 3—6 p. m. în zilele de lucru. Onoratal public este rugat să dea scrisorile deschise (nelipite) la poștă și acestea să nu fie mai lungi decât cel mult 4 pagini hârtie de epistole scrise legibil. Scrisorile închise se vor nimici din officiu. Șeful Biroului Cenzurei din Sibiu.

Jurământ de credință. În 25 Martie n. au depus jurământul de credință, în biserică din Deva, către Maiestatea Sa Regele Ferdinand, mai mulți ofițeri ardeleni. Actul jurământului a fost împreunat cu frumoasă ceremonie.

Românilor nu le trebuie tutun bulgăresc. O comisiune bulgară a venit în România, ca se imbie spre cumpărare guvernului român o cantitate mai mare de tabac bulgăresc. Guvernul român, fără se între în tîrg cu prefăcătorii bulgari, a poruncit ca îndată se părăsească pământul țării românești. Bine a făcut! De dragostea bulgărească nu mai avem lipsă.

Decorație binemeritată. Maiestatea Sa Regele a decorat pe prefectul județului Brașov, dl. Dr. G. Baiulescu, cu ordinul „Steaua României“ cu spade și titlul de ofițer.

Ajutorul Americii. America a hotărât să ajute România pe fiecare lună cu 20 de mii tone (o tonă are 1000 de chilo) de ale mîncării. Trimiterea acestor alimente se va face de aici încolo regulat. Împărțirea între locuitori o va supraveghea o comisiune americană, care a și sosit în România. Este foarte grăitor și de mare însemnătate cazul, că 6 persoane din această comisiune se va ocupa numai cu îngrijirea copiilor. Americanii știu ce va se zică creșterea celor mici, cari vor forma la vremea lor oastea apărătoare de țară. Din interesul cel poartă America României se vede limpede, că americanii înțeleg la ce poate ajunge această țară bogată, când ea va fi ajutată să scape din sărăcia în care au băgat-o dușmanii prădători.

Cărți nouă, apărute la București în timpul din urmă, au sosit la Librăria noastră. — Mare alegere în tot felul de cărți.

Dela administrația „Foi Poporului“ a fost încredințată o persoană a face abonamente în provincie. Nepurtându-se cuvinșos, respectiva persoană nu mai are drept a încasa bani pentru abonamente, iar bani pentru foi sau cărți trimise direct dela Sibiu n'a avut niciodată dreptul să încaseze. Spre orientare prăvăliilor, cari vând foaia.

Dela Asociația învățătorilor români. Cătră toți membrii anchetei pentru lucrarea planului de învățământ: Colegii cari s'au angajat de bunăvoie a lucra planul de învățământ pentru cursul primar, sunt recercați a trimite lucrările până Joi după Paști colegului Romul Botezan, învățător de stat în Sibiu. *Iuliu Vuia*, președinte.

Castelul din Buia (Ardeal) Mihaiu Viteazul. Sub acest titlu a apărut în editura „Renașterii Române“ din Sibiu o frumoasă cârtică în formă de album, cu 10 ilustrațiuni (chipuri) luate de pe castelul din Buia, care a fost odată a marelui Mihaiu Viteazul. Autorul, dl Sofroniu Roșca, a avut o fericită idee, în aceste zile de aducere aminte a marelui Voevod, dându-ne o descriere a acestui cuib, care a ocrotit pe primul încercător al Unirii tuturor. Cârtica e închinată marelui cercetător și descoperitor al trecutului nostru, dlui Nicolae Iorga. Se află de vânzare la toate librăriile, cu prețul de 4 coroane. O recomandăm tuturor, ca un prețios document al vremilor trecute.

Afară cu cei ce umblă cu minciuna. În Elveția, țara libertăților, s'au strâns în vremea din urmă cete de unguri, cari prin foi, broșuri, telegrame și alte mijloace ponegreau pe Români, în fața străinătății. Le-au reușit să cumpere pe unii redactori dela gazetă mari, cari scriau în foile lor, tot ce le spuneau acești oameni. Se înțelege, că nimic nu era adevărat, din câte se scriau. Dar lumea mare etind, lua tot de bani buni ce se scria. Acum, convingându-se Elvețienii, că oamenii acestia umblă prea mult cu minciuna, le a arătat granița, adică a dat poruncă să fie scoși din țară afară. Intre

acești fabricanți de minciuni sunt mulți grofi și baroni, ca contele Andraszy, Hajos și Banffy. Doar ei aveau bani, ca să plătească gazetele cari le răspândeau născocirile lor. În Budapesta le e locul cu așa ceva, iar nu chiar în Elveția!

Bioscopul Apollo dela Gesellschafts-haus dă zilnic două reprezentații cu un program interesant și variat.

Cum s'a ridicat prețul zahărului. În decursul războiului zahărul a fost maximizat în România cu următoarele prețuri: 1.25 Lei, 1.30, 1.40, 1.80, 2, 4.50 și 12 Lei chilogramul. Aceste au fost prețuri oficiale, pentru cari nu se afla nici odată zahăr. Dacă vrei se mânânci zahăr trebuie să-ți ușurezi punga cu 30 până în 40 Lei pentru chilogram. Acum e vorbă să se aducă din America cu prețul sub 4 Lei.

Abonamente pentru „Foaie“ rugăm a se trimite prin bănci, cum am scris mai înainte în gazetă. Posta încă nu primește bani.

Nu re vine a crede. Cetim într'o foaie din Regatul vechi, că mosorul de apă, care se vindea cu câte 140 de coroane, se îmbie cumpărătorilor acuma cu 20 și 30 coroane și nici așa nu-l cumpără nime. Scăderea aceasta a prețului, se spune, ar fi din motivul, că atâta marfă va sosi din Anglia și America, încât va ajunge țării întregi. Auzind de asta ceice țineau marfa ascunsă, așteptând vremuri și mai grele, au scos-o în grabă și au pus-o în vânzare ca să nu rămână cu ea.

Pentru învalizi, văduve și orfani. Conscrierea acestora se face în Sibiu în zilele următoare: Luni în 14 Aprilie dela 8—12 ore pentru ofițeri și soldați (al căror nume începe cu litera A—O), iar după amiază dela 3—5 ore (al căror nume începe cu P—Z). — Marți în 15 Aprilie, dela 8—12 ore văduvele și orfanii foștilor soldați (numele A—K); după amiază 3—5: văduvele și orfanii după ofițeri. — Mercuri în 16 Aprilie dela 8—12: văduvele și or-

fanii soldaților, al căror nume începe cu L—Z.

Impărțirea făinei în Sibiu se face Vineri în 11 Aprilie n. Atunci se dă la prăvălii Cuota este un chilogram făină de cucuruz pentru o persoană.

Și-a împușcat bărbatul. Pantofarul Toma Modjes din Avrig a venit Mercuri în 9 Aprilie, la Sibiu să caute lucru. Întâlnindu-se cu femeia lui, cu care e în despărțire, în strada Gușteritei pe la 5 ore după amiază, aceasta a tras mai multe focuri de revolver asupra lui, răbindu-l de moarte. Dus la spital, seara la orele 9 a murit. — Din cercetările făcute s'a aflat, că Modjes ducea o viață destrăbălată. Nu numai, că prăda întreg câștigul, dar a mâncat și averea soției sale. Când nui-a mai rămas nimic, și-a alungat soția, care mutându-se în Sibiu, se susținea lucrând pe la alții. — Întrebată femeia cum s'a întâmplat omorul, a spus, că văzându-l cu o femeie străină, care îl chema într'un hotel, într'atâta s'a mâniat, că și-a pus de gând să-l omoare pe el și și pe ea. A fugit acasă, să, a luat revolverul, ce-l avea de multă vreme în ladă și eșind în stradă, l'a aflat în același loc vorbind cu femeia necunoscută ei. A tras asupra lui, dar când a voit să se împuște și pe ea, au prins-o alții și nu au lăsat-o. — Iată unde duce pe om destrăbălarea și beutura. Vai de omul, care cheltuiește mai mult, decât câștigă și vai de casa unde nu domnește dragostea și bună înțelegere.

Târgul de primăvară în Sibiu se va ținea: pentru vite și cai în 2 Maiu 1919, iar pentru marfă în 3 Maiu 1919. — Fiecare meseriaș și comerciant, care voinște a vinde marfă la târgul de mărfuri, e dator a aduce cu sine atestatul de meserie (ord. min. de comerț N. 38595, VIII din anul 1901.)

Redactor responsabil: Nicolae Bratu
Editura și tiparul: „Tipografia Poporului“
Cenzurat de: Bratu.

Consiliul Dirigent Român
Resortul comunicației.

Concurs de arândare.

Restaurantul din gara Vințul de jos vom a-l da în arândă, de aceea publicăm concurs sub următoarele condițiuni:

Se arândează deocamdată pe 3 (trei) ani.

Ofert pot face aceia, cari pot dovedi, că au praxă în acest ram de industrie, sunt prevăzuți cu toate ce să recere înzestrarea și conducerea cerințelor de azi, al unui restaurant de gară.

Sub aceste condițiuni restaurantul să va acorda aceluia, care ofere mai mult.

Acceptatul are să depună o cauțiune de 2000 (două mii) Coroane în cassa resortului comunicației și subscris contractul stabilit de noi.

Ofertele să se facă în scris până la 25 Aprilie st. n. pe adresa subsemnatului.

Consiliul Dirigent Român
Resortul comunicației.

Bohățiel

secretar general.

Dr. V. Dan

advocat

Sibiu, strada Șevis No. 5
(lângă tribunal)

— și-a redeschis cancelarea —

Atențiune!

Dl sublocotenent Pompiliu Șiboteanu din armata română (născut aproximativ în jurul Blajului), este rugat cu insistență de Ana Iuga, mama lui Nicolae Iuga, fost în reg. 80 de inf. în București în anul 1916, să-i comunice în scrisoare: Ce știe despre fiul său? Adresa: Ana Iuga în Săliște Nr. 1241, județul Sibiu.

A apărut:

**Castelul din Buia, Ardeal
Mihaiu Viteazul**

de SOFRONIE ROȘCA.

Cu ilustrațiuni. Prețul 4 coroane

Editura „Renașterea Română“.

De vânzare la toate librăriile.

Garnitură de vânzare

Din cauză de tovarășie să vinde o mașină de treerat, mânată cu benzin, putere 6 cai. Informații la Vasile Suciu, paroh în Topârcea, județul Sibiu.

Un căruț

cu osii de fer, văpsit vânat, cu jeț și hamuri, pentru un cal, e de vânzare. Prețul 1000 lei. Cine voește a-l cumpăra să se adreseze lui Iosif Bogdan în Arpașul de jos Nr. 175, județul Făgăraș.

Vestim obștea noastră, că am deschis în MERCUREA, strada Principală Nr. 50 un

**atelier propriu de mecanică
și lăcătușerie.**

Esecutăm lucrări de lăcătuș și facem reparaturi de ori ce soiuri de mașini și unelte agricole.

I. Muleșiu și I. Panța
mehanici.

De vânzare

o casă cu curte, 2 odăi la stradă, local de crâjmă cu sală de joc, 4 grajduri și grădină, în Sibiu Târgul de vite vechiu Nr. 7. A se adresa în Strada Lungă Nr. 15.

S'au pierdut 2 cai.

Din comuna Bungard s'au pierdut 2 cai roșietici (șargi) în 2 Aprilie a. c. Cine i-a aflat să binevoiască a înștiința la pretura din Sibiu.

Cărți

noastră de tot felul

**Ilustrate
Gratulări
și Porturi
naționale**

se află în mare
alegere la

**LIBRĂRIA
Foaia Poporului**

Consiliul Dirigent Român.
Resortul: Comunicație, poșta și telegraf, lucrări publice și alimentare.

Concurs

Cu 1 Mai st. n. se începe în Sibiu al doilea curs de telegrafie împreună cu serviciul mișcării pentru viitorii funcționari ai căilor ferate române. În acest curs se vor primi 50 elevi.

Invităm pe tinerii trecuți de 18 ani, neînrolați în armată, cari au aplicare la acest serviciu, să se însinue în persoană în Biroul nostru de mișcare (Strada Schevis 3, etaj II, ușa 34) până la 26 April st. n.

La curs să primesc aceia, cari cu testimoniu documentează că au absolvat 4—8 clase medii. Dacă rămâne loc excepțional se vor primi și absolvenți ai claselor 2—3 medii, cari în altă privință să vor afla apti de acest serviciu. Eleve sub aceste condiții încă se primesc. Afară de testimoniu școlar toți să aducă cu sine estrasul de botez și adevărta morală.

Cursul va dura 4 luni și elevii vor primi ajutor zilnic 10 cor.

După absolvirea cursului elevii și elevele vor fi plasați la diferite stațiuni la serviciul activ.

Impărțiți la gară, toți elevii și elevele vor avea posibilitatea să învețe și serviciul comercial, din care separat se vor examina, iar pe urmă vor fi denumiți definitiv cu leafa stabilită în regulament ca funcționari ai căilor ferate române.

Consiliul Dirigent Român
Resortul Comunicației.

Bohățel
secretar general.

Cine știe ceva

— De Ilie Armeie din Călvasăr (Hidegviz) băiat în state de 15 ani, fost servitor la Franz Buczon Șeica mare, care l-a fost trimis acasă după albituri, iar de atunci dispărut. Cine ar ști ceva de acest băiat, binevoiască a înștiința pe mamă sa Maria Armeie în Călvasăr Nr 96, posta Șeica mare (Nagyselyk).

Reuniunea de cântări „Eintracht“

aranjează Sâmbătă în 12 Aprilie n. c., în sala cea mare dela „Unicum“, o convenire socială împreună cu joc și cântări, la care sunt invitați toți binevoitorii și prietenii reunirii

Prețul de intrare: Pentru domni 7 Cor., pentru dame 5 Cor., damele de gardă 3 Cor.; deschiderea casei 7 $\frac{1}{2}$, începutul la 8 ore. Toaleta de stradă e binevăzută.
Comitetul.

Chiag

se află de vânzare în mare, cu 180 lei chilogramul, la Dumitru B. Comșa în Săliște, județul Sibiu.

Hotel comunal

eventual particular, caută spre arândare un Român harnic și cinstit din cercul Săliștei Oferte amănunțite sunt a se trimite la administrația Foi sub numele „Comerciant harnic“.

Cine știe ceva

de Nicolae Zaharie, originar din Sebeșul de sus, a servit la reg. 31 inf., comp 17, iar în Oct. 1915 a căzut prizonier la Rusia. binevoiască a înștiința pe tatăl lui Nicolae Zaharie în Sebeșul de sus (Oltfelsősebes), județul Sibiu.

Stupi

doresc să cumpăr din comunele-mu prea îndepărtate de Sibiu. Dau în schimb pentru stupe

Coșnițe

mobile (de scândură), sistam Dzierzon. A se adresa la Ioan Stola, învățător în Orlat (județul Sibiu).

Nicolae Vintilă

întorcându-se dela armată, și-a deschis din nou

Atelierul de tocilărie

în Sibiu, strada Bruckenthal Nr. 21, unde ascute și pregătește tot felul de briciuri, foarfece, cuțite și alte scule

REGATUL ROMÂNIEI

MINISTERUL DE FINANȚE

DATORIA PUBLICĂ

Imprumutul Național 5% în Bonuri de Tezaur din 1919

Emis prin Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu

PROSPECT

În virtutea decretului-lege din Ianuarie 1919,

Consiliul Dirigent, resortul finanțelor emite bonuri de tezaur 5% din 1919, garantate de Statul Român.

Acest împrumut cu bonuri de tezaur are de scop a subveni cheltuielilor necesare pentru noua organizare a funcțiunilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Banatului și părților ungurene, unite cu Regatul României.

Imprumutul va fi emis în bonuri de tezaur la purtător, de 200, 500, 1000, 5,000 și 10,000 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezaur vor purta în fațimile semnăturile Ministrului de Finanțe al Guvernului Regal Român, a Șefului Resortului Finanțelor din Consiliul Dirigent, a Cassierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest împrumut va fi scutit pentru totdeauna de orice impozit prezent sau viitor.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală ca garanții și cauțiuni la toate casele publice. Cupoanele scăzute vor fi primite la aceleași case drept numerar.

Bonurile de tezaur vor putea fi lombardate (depuse în gaj) la casele publice (cassieriiile instituțiunilor de stat) până la 50% a valorii nominale și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală în plata pământurilor parcelate, conform proiectatei reforme agrare.

Bonurile de tezaur vor purta o dobândă de 5% la capitalul nominal, în care scop ele sunt însoțite de opt cupoane de dobânzi semestrale pentru patru ani.

Primul cupon poartă scadența 1 August 1919.

Statul Român va rambursă aceste bonuri de tezaur la 1 Februarie 1923 în Lei, pe paritatea, ce se va stabili între lei și coroane. Se garantează însă

detentorilor de bonuri pentru 100 coroane nominal, minimum cincizeci de lei.

Statul Român își rezervă dreptul de a denunța acest împrumut în întregime sau parțial înainte de termenul fixat și în urma unei publicațiuni speciale prin „Monitorul oficial“ cu șase luni de zile înainte de data fixată pentru chemarea la rambursare. În acest caz valoarea cupoanelor, ce vor lipsi, se va deduce din valoarea nominală a bonurilor de tezaur.

Bonurile de tezaur neprezentate la rambursare, se prescriu după trecere de 30 de ani, iar cupoanele scăzute și neprezentate la plată se prescriu după 5 ani dela data scadenței lor.

Subscrierile la acest împrumut vor fi reductibile.

În locul bonurilor de tezaur pierdute, distruse, sau furate, se vor liberă proprietarului duplicate în conformitate cu legea decretată cu Nr. 3380 din 15 Noembrie 1918. Cunoștință de dispozițiunea a acestei legi se poate lua la locurile de plată.

Condițiunile de subscriere.

Prețul de subscriere este fixat alpari, adică una sută coroane pentru fiecare sută coroane nominal, care se va vărsa integral la subscriere. Se observă, că drept plată se vor admite numai astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, cari sunt datate de mai înainte, sau inclusive 1 Octomvrie st. n. 1918.

Subscrierile se vor putea face și în lei, pe paritatea de 2 coroane egal 1 leu.

Consiliul dirigent, cu un anunț prealabil de cel puțin 5 zile, publicat în ziare, are dreptul să închidă subscrierea, când va vol.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabilească rezultatul subscrierilor, reducându-le la sumă, ce o va crede necesară trebuințelor sale.

Subscriitorului i se va eliberă o chitanță, constatând subscrierea și efectuarea vărsământului.

Subscrierile se vor face pe contrachitanța plătirilor, la locurile de subscrițiune.

Bonurile de tezaur definitive împreună cu opt cupoane de dobânzi semestrale se vor eliberă cel mai târziu la 1 Iulie st. n. 1919.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor.

Șeful resortului: Dr. AUREL VLAD, m. p.

În baza prospectului de emisiune, subscrierea la împrumutul cu bonuri de tezaur de 5% din 1919 se va începe în ziua de 1 Martie st. n. 1919.

Subscrierea se va face:

- a) la băncile românești,
- b) la băncile săsești,
- c) la perceptorate,
- d) la direcțiunile financiare,
- e) la prefecturi și preturi,
- f) la alte instituțiuni și particulari, prevăzuți cu autorizație specială din partea Consiliului Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu.